

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej

L 105

Wydanie polskie

Legislacja

Rocznik 63

3 kwietnia 2020

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Rady (UE) 2020/488 z dnia 2 kwietnia 2020 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1352/2014 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Jemenie 1

DECYZJE

- ★ Decyzja Rady (WPZiB) 2020/489 z dnia 2 kwietnia 2020 r. w sprawie mianowania specjalnego przedstawiciela Unii Europejskiej ds. dialogu między Belgradem a Prisztiną oraz innych regionalnych kwestii Bałkanów Zachodnich 3
- ★ Decyzja Rady (WPZiB) 2020/490 z dnia 2 kwietnia 2020 r. zmieniająca decyzję 2014/932/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Jemenie 7

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) 2020/488

z dnia 2 kwietnia 2020 r.

zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1352/2014 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Jemenie

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 215,

uwzględniając decyzję Rady 2014/932/WPZiB z dnia 18 grudnia 2014 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Jemenie ⁽¹⁾,

uwzględniając wspólny wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 18 grudnia 2014 r. Rada przyjęła rozporządzenie (UE) nr 1352/2014 ⁽²⁾.
- (2) W dniu 25 lutego 2020 r. Rada Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych (zwana dalej „RB ONZ”) przyjęła rezolucję nr 2511 (2020).
- (3) W rezolucji RB ONZ nr 2511 (2020) podkreśla się znaczenie ułatwiania pomocy humanitarnej. W rezolucji RB ONZ nr 2511 (2020) przewiduje się ponadto, że komitet ustanowiony na mocy pkt 19 rezolucji RB ONZ nr 2140 (2014) może, w poszczególnych przypadkach, zezwalać na działania niezbędne do ułatwienia prac Organizacji Narodów Zjednoczonych i innych organizacji humanitarnych w Jemenie lub w związku z jakimkolwiek innym względem zgodnym z celami rezolucji RB ONZ nr 2140 (2014) i rezolucji RB ONZ nr 2216 (2015).
- (4) W rezolucji RB ONZ nr 2511 (2020) stwierdzono również, że przemoc seksualna podczas konfliktów zbrojnych, oraz rekrutacja lub wykorzystywanie dzieci w konfliktach zbrojnych z naruszeniem prawa międzynarodowego, stanowią akty podlegające sankcjom.
- (5) W dniu 2 kwietnia 2020 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2020/490 ⁽³⁾ zmieniającą decyzję 2014/932/WPZiB zgodnie z rezolucją RB ONZ nr 2511 (2020).
- (6) Niektóre z tych zmian wchodzi w zakres Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zatem do ich wdrożenia konieczne jest podjęcie działań regulacyjnych na poziomie Unii, w szczególności w celu zapewnienia jednolitego stosowania tych środków przez podmioty gospodarcze we wszystkich państwach członkowskich.
- (7) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 1352/2014,

⁽¹⁾ Dz.U. L 365 z 19.12.2014, s. 147.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1352/2014 z dnia 18 grudnia 2014 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Jemenie (Dz.U. L 365 z 19.12.2014, s. 60).

⁽³⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2020/490 z dnia 2 kwietnia 2020 r. zmieniająca decyzję 2014/932/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Jemenie (zob. s. 7 niniejszego Dziennika Urzędowego).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (UE) nr 1352/2014 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 3 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W załączniku I wymieniono osoby fizyczne lub prawne, podmioty i organy wskazane przez Komitet Sankcji jako osoby, podmioty lub organy prowadzące lub wspierające działania, które zagrażają pokojowi, bezpieczeństwu lub stabilności w Jemenie, w tym między innymi:

- a) działania utrudniające lub zakłócające pomyślne zakończenie transformacji politycznej zgodnie z inicjatywą Rady Współpracy Państw Zatoki i porozumieniem w sprawie mechanizmu wdrażania;
- b) akty utrudniające wdrażanie wyników sprawozdania końcowego kompleksowej Konferencji Dialogu Narodowego przez stosowanie przemocy lub ataki na kluczowe elementy infrastruktury;
- c) planowanie lub popełnianie w Jemenie działań naruszających mające zastosowanie prawo międzynarodowe praw człowieka lub międzynarodowe prawo humanitarne, lub działań stanowiących naruszenia praw człowieka, w tym przemocy seksualnej podczas konfliktów zbrojnych, lub kierowanie takimi działaniami w Jemenie, lub rekrutacja lub wykorzystywanie dzieci w konfliktach zbrojnych z naruszeniem prawa międzynarodowego;
- d) działania naruszające embargo na broń nałożone na mocy art. 1 decyzji 2014/932/WPZiB lub utrudniające dostarczanie pomocy humanitarnej Jemenowi lub dostęp do tej pomocy, lub jej dystrybucję w Jemenie.”;

2) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 3a

Na zasadzie odstępstwa od art. 1a i 2 właściwe organy państw członkowskich mogą zezwolić na:

- a) świadczenie pomocy technicznej, zapewnianie finansowania lub pomocy finansowej związanych z działaniami opisanymi w art. 1a;
- b) zwolnienie niektórych zamrożonych środków finansowych, zasobów gospodarczych lub udostępnienie niektórych środków finansowych lub zasobów gospodarczych,

na warunkach, jakie uznają za stosowne, oraz pod warunkiem że Komitet Sankcji ustalił, w poszczególnych przypadkach, że dane odstępstwo jest niezbędne do ułatwienia prac Organizacji Narodów Zjednoczonych i innych organizacji humanitarnych w Jemenie lub w związku z jakimkolwiek innym względem zgodnym z celami rezolucji RB ONZ nr 2140 (2014) i rezolucji RB ONZ nr 2216 (2015).”;

3) art. 13 ust. 1 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) środków finansowych zamrożonych na mocy art. 2 oraz zezwoleń udzielonych na podstawie art. 3a, 4, 5, 6 i 7;”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 2 kwietnia 2020 r.

W imieniu Rady
A. METELKO-ZGOMBIC
Przewodniczący

DECYZJE

DECYZJA RADY (WPZiB) 2020/489

z dnia 2 kwietnia 2020 r.

w sprawie mianowania specjalnego przedstawiciela Unii Europejskiej ds. dialogu między Belgradem a Prisztiną oraz innych regionalnych kwestii Bałkanów Zachodnich

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 31 ust. 2 i art. 33,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Niezbędne jest zwiększenie zaangażowania Unii w normalizację stosunków między Serbią a Kosowem * oraz zaangażowania Unii na Bałkanach Zachodnich.
- (2) Należy mianować specjalnego przedstawiciela Unii Europejskiej (SPUE) ds. dialogu między Belgradem a Prisztiną oraz innych regionalnych kwestii Bałkanów Zachodnich na okres 12 miesięcy.
- (3) SPUE będzie wykonywać mandat w sytuacji, która może ulec pogorszeniu i mogłaby utrudnić osiągnięcie celów działań zewnętrznych Unii określonych w art. 21 Traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Specjalny przedstawiciel Unii Europejskiej

Miroslav LAJČÁK zostaje niniejszym mianowany specjalnym przedstawicielem Unii Europejskiej (SPUE) ds. dialogu między Belgradem a Prisztiną oraz innych regionalnych kwestii Bałkanów Zachodnich na okres od dnia 2 kwietnia 2020 r. do dnia 31 marca 2021 r. Rada może zdecydować o wcześniejszym zakończeniu mandatu SPUE w oparciu o ocenę dokonaną przez Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (KPiB) oraz wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (WP).

Artykuł 2

Cele polityki

Podstawą mandatu SPUE są następujące cele polityki Unii na Bałkanach Zachodnich i jest on zgodny z ustalonymi politykami Unii:

- a) po pierwsze i przede wszystkim - osiągnięcie kompleksowej normalizacji stosunków między Serbią a Kosowem, która jest kluczowa dla ich odnośnych europejskich ścieżek;
- b) poprawa stosunków dobrosąsiedzkich, a także wspieranie pojednania;
- c) zwiększenie widoczności i skuteczności Unii za pomocą dyplomacji publicznej;
- d) przyczynianie się do jedności, spójności i skuteczności działania Unii na Bałkanach Zachodnich, stosownie do przypadku.

* Użycie tej nazwy nie wpływa na stanowiska w sprawie statusu Kosowa i jest zgodne z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1244 (1999) oraz z opinią Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie Deklaracji niepodległości Kosowa.

Artykuł 3

Mandat

W celu realizacji celów polityki mandat SPUE obejmuje:

- a) w odniesieniu do kluczowych aspektów mandatu - ułatwianie w imieniu WP dialogu między Belgradem a Prisztiną w ścisłej koordynacji z państwami członkowskimi, działanie na rzecz kompleksowej normalizacji stosunków między Serbią a Kosowem poprzez zawarcie prawnie wiążącego porozumienia obejmującego wszystkie kwestie, których strony nie rozstrzygnęły, zgodnie z prawem międzynarodowym, oraz przyczyniającego się do stabilności regionalnej, a także monitorowanie działań stron w zakresie wdrażania poprzednich porozumień wypracowanych w ramach dialogu wspieranego przez UE i w razie potrzeby udzielanie stronom pomocy w odniesieniu do tych działań;
- b) dodatkowo, stosownie do przypadku, działanie na rzecz poprawy stosunków dobrosąsiedzkich oraz pojednania między partnerami na Bałkanach Zachodnich, pomagając w eliminowaniu zaszłości;
- c) aktywne zaangażowanie na rzecz zwiększenia skuteczności i widoczności Unii na Bałkanach Zachodnich za pomocą dyplomacji publicznej, a także informowanie o unijnych wartościach i szerszym planie działań Unii na rzecz regionu, stosownie do przypadku, oraz propagowanie tych wartości i planu działań, przyczyniając się do szerszego zrozumienia i wsparcia dla kwestii odnoszących się do Unii;
- d) działanie w sposób skoordynowany i spójny ze wszystkimi staraniami i ogólną polityką Unii dotyczącą regionu, a także współpraca z delegaturami Unii, biurami Unii, w szczególności z pozostałymi SPUE na Bałkanach Zachodnich, oraz utrzymywanie ścisłego kontaktu z państwami członkowskimi;
- e) wspieranie pracy WP oraz działań Unii w regionie.

Artykuł 4

Wykonywanie mandatu

1. SPUE jest odpowiedzialny za wykonywanie mandatu i działa pod zwierzchnictwem WP.
2. KPiB utrzymuje uprzywilejowane stosunki ze SPUE i jest podstawowym punktem kontaktowym SPUE z Radą. Bez uszczerbku dla uprawnień WP, KPiB ukierunkowuje pod względem strategicznym i politycznym działania SPUE prowadzone w ramach mandatu.
3. SPUE działa w ścisłej koordynacji i współpracy z Europejską Służbą Działań Zewnętrznych (ESDZ) i jej właściwymi działami.

Artykuł 5

Finansowanie

1. Finansowa kwota odniesienia przewidziana na pokrycie wydatków związanych z mandatem SPUE w okresie od dnia 2 kwietnia 2020 r. do dnia 31 marca 2021 r. wynosi 1 200 000 EUR.
2. Wydatkami zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Unii.
3. Zarządzanie wydatkami podlega umowie między SPUE a Komisją. SPUE odpowiada przed Komisją za wszystkie wydatki.

Artykuł 6

Powołanie i skład zespołu

1. W granicach mandatu SPUE i odpowiednich udostępnionych środków finansowych SPUE jest odpowiedzialny za powołanie zespołu. Zespół musi dysponować wiedzą fachową w zakresie konkretnych kwestii politycznych zgodnie z wymogami związanymi z mandatem. SPUE niezwłocznie informuje Radę i Komisję o składzie zespołu.

2. Państwa członkowskie, instytucje Unii oraz ESDZ mogą zaproponować oddelegowanie personelu do współpracy ze SPUE. Wynagrodzenie takiego oddelegowanego personelu jest pokrywane przez, odpowiednio, dane państwo członkowskie, daną instytucję Unii lub przez ESDZ (zwane dalej „instytucją wysyłającą”). Eksperti oddelegowani przez państwa członkowskie do instytucji Unii lub do ESDZ również mogą być delegowani do pracy ze SPUE. Członkowie personelu międzynarodowego zatrudniani na podstawie umów muszą mieć obywatelstwo państwa członkowskiego.

3. Cały oddelegowany personel nadal podlega administracyjnie instytucji wysyłającej oraz wypełnia obowiązki i podejmuje działania w interesie mandatu SPUE.

Artykuł 7

Przywileje i immunitety SPUE oraz personelu SPUE

Przywileje, immunitety i dalsze gwarancje odnoszące się do SPUE i do personelu SPUE, które są niezbędne do wykonania i sprawnego funkcjonowania misji ustala się odpowiednio ze stronami przyjmującymi. Państwa członkowskie i ESDZ zapewniają wszelkie niezbędne w tym celu wsparcie.

Artykuł 8

Bezpieczeństwo informacji niejawnych UE

SPUE i członkowie zespołu SPUE muszą przestrzegać zasad i minimalnych norm bezpieczeństwa ustanowionych decyzją Rady 2013/488/UE⁽¹⁾.

Artykuł 9

Dostęp do informacji i wsparcie logistyczne

1. Państwa członkowskie, Komisja i Sekretariat Generalny Rady zapewniają SPUE dostęp do wszelkich stosownych informacji.

2. Delegatury i biura Unii, lub państwa członkowskie, lub zarówno jedno, jak i drugie, stosownie do przypadku, zapewniają wsparcie logistyczne w regionie.

Artykuł 10

Bezpieczeństwo

Zgodnie z polityką Unii dotyczącą bezpieczeństwa personelu rozmieszczonego poza Unią w ramach zadań operacyjnych na mocy tytułu V Traktatu SPUE podejmuje wszystkie środki możliwe do zrealizowania w uzasadnionych granicach, zgodne z mandatem SPUE oraz odpowiadające stanowi bezpieczeństwa na obszarze, za który jest on odpowiedzialny, służące zapewnieniu bezpieczeństwa personelowi bezpośrednio podlegającemu SPUE, w szczególności:

- a) sporządza szczegółowy plan bezpieczeństwa oparty na wskazówkach z ESDZ, obejmujący szczególne fizyczne, organizacyjne i proceduralne środki bezpieczeństwa oraz regulujący zarządzanie bezpiecznym przemieszczaniem się personelu do obszaru, za który jest on odpowiedzialny, oraz w jego obrębie, jak również reagowanie na zdarzenia związane z naruszeniem bezpieczeństwa oraz plan awaryjny i ewakuacyjny misji;
- b) zapewnia objęcie wszystkich członków personelu rozmieszczonych poza Unią ubezpieczeniem od wysokiego ryzyka odpowiednio do warunków panujących na obszarze, za który jest on odpowiedzialny;
- c) zapewnia, aby wszyscy członkowie zespołu SPUE, którzy mają być rozmieszczeni poza Unią, w tym personel miejscowy zatrudniony na podstawie umów, odbyli przed przyjazdem lub niezwłocznie po przyjeździe na obszar, za który SPUE jest odpowiedzialny, odpowiednie szkolenie w zakresie bezpieczeństwa, odpowiadające wskaźnikom ryzyka określonym przez ESDZ dla tego obszaru;
- d) zapewnia wprowadzanie w życie wszelkich uzgodnionych zaleceń wydawanych w następstwie systematycznych ocen bezpieczeństwa oraz dostarcza WP, Radzie i Komisji pisemne sprawozdania dotyczące realizacji tych zaleceń oraz innych kwestii związanych z bezpieczeństwem w ramach sprawozdań z postępu prac oraz sprawozdań z wykonania mandatu.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2013/488/UE z dnia 23 września 2013 r. w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących informacji niejawnych UE (Dz.U. L 274 z 15.10.2013, s. 1).

*Artykuł 11***Sprawozdawczość**

SPUE regularnie przedstawia sprawozdania WP i KPiB. W razie potrzeby SPUE składa również sprawozdania grupom roboczym Rady. Regularne sprawozdania są rozprawdane poprzez sieć COREU. SPUE może składać sprawozdania Radzie do Spraw Zagranicznych. SPUE może uczestniczyć w przekazywaniu informacji Parlamentowi Europejskiemu.

*Artykuł 12***Koordinacja i spójność**

1. SPUE przyczynia się do jedności, spójności i skuteczności działania Unii oraz pomaga w zapewnieniu spójnego wykorzystania wszystkich instrumentów Unii i działań państw członkowskich, aby osiągnąć cele polityki Unii. W stosownych przypadkach dąży się do współpracy z państwami członkowskimi. Działania SPUE są skoordynowane – w stosownych przypadkach – z działaniami Komisji, działaniami SPUE w Bośni i Hercegowinie, SPUE w Kosowie, jak również z działaniami misji w dziedzinie wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (WPBiO) w regionie, bez uszczerbku dla prerogatyw Komisji, szefa delegatury SPUE i szefa biura SPUE. SPUE regularnie przekazuje informacje misjom państw członkowskich oraz delegaturom i biurom Unii.

2. W terenie SPUE ściśle współpracuje z szefami delegatur i biur Unii w regionie oraz z szefami misji państw członkowskich. Dokładają oni wszelkich starań, aby pomóc SPUE w wykonywaniu mandatu. SPUE współpracuje również z podmiotami międzynarodowymi i regionalnymi w terenie.

*Artykuł 13***Przegląd**

Wykonanie niniejszej decyzji oraz jej spójność z innymi działaniami Unii w regionie są przedmiotem regularnych przeglądów. Do dnia 30 września 2020 r. SPUE przedstawi WP, Radzie i Komisji sprawozdanie z postępu prac, a do dnia 31 stycznia 2021 r. – kompleksowe sprawozdanie z wykonania mandatu.

*Artykuł 14***Wejście w życie**

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 2 kwietnia 2020 r.

W imieniu Rady
Przewodniczący
A. METELKO-ZGOMBIĆ

DECYZJA RADY (WPZiB) 2020/490**z dnia 2 kwietnia 2020 r.****zmieniająca decyzję 2014/932/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Jemenie**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 18 grudnia 2014 r. Rada przyjęła decyzję 2014/932/WPZiB⁽¹⁾ dotyczącą środków ograniczających w związku z sytuacją w Jemenie.
- (2) W dniu 25 lutego 2020 r. Rada Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych (zwana dalej „RB ONZ”) przyjęła rezolucję nr 2511 (2020), w której wyraziła zaniepokojenie bieżącymi wyzwaniami politycznymi, w zakresie bezpieczeństwa, gospodarczymi i humanitarnymi w Jemenie oraz ponownie wezwała wszystkie strony w Jemenie do rozstrzygnięcia ich sporów w drodze dialogu i konsultacji.
- (3) W rezolucji RB ONZ nr 2511 (2020) podkreśla się znaczenie ułatwienia pomocy humanitarnej i przewiduje się, że komitet ustanowiony na mocy pkt 19 rezolucji RB ONZ nr 2140 (2014) może, w poszczególnych przypadkach, wyłączyć jakąkolwiek działalność z sankcji nałożonych przez Radę Bezpieczeństwa w rezolucji RB ONZ nr 2140 (2014) i rezolucji RB ONZ nr 2216 (2015), jeżeli komitet stwierdzi, że takie wyłączenie jest niezbędne do tego, aby ułatwić prace Organizacji Narodów Zjednoczonych i innych organizacji humanitarnych w Jemenie lub w związku z jakimikolwiek innymi względami zgodnymi z celami tych rezolucji.
- (4) W rezolucji RB ONZ nr 2511 (2020) potwierdza się również, że przemoc seksualna w konfliktach zbrojnych lub werbowanie lub wykorzystywanie dzieci w konfliktach zbrojnych z naruszeniem prawa międzynarodowego, może stanowić działanie określone w pkt 18 lit. c) rezolucji RB ONZ nr 2140 (2014), a w związku z tym podlegające sankcjom działanie polegające na uczestnictwie w działaniach, które stanowią zagrożenie dla pokoju, bezpieczeństwa lub stabilności Jemenu, lub na wspieraniu takich działań w Jemenie, jak opisano w pkt 17 tej rezolucji.
- (5) Niezbędne jest podjęcie przez Unię dalszych działań w celu wprowadzenia w życie niektórych środków na mocy niniejszej decyzji.
- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2014/932/WPZiB,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2014/932/WPZiB wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 2a ust. 1 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) planowanie lub popełnianie w Jemenie działań naruszających mające zastosowanie prawo międzynarodowe praw człowieka lub międzynarodowe prawo humanitarne, lub działań stanowiących naruszenia praw człowieka, w tym przemocy seksualnej podczas konfliktów zbrojnych, lub kierowanie takimi działaniami w Jemenie, lub rekrutacja lub wykorzystywanie dzieci w konfliktach zbrojnych z naruszeniem prawa międzynarodowego; lub”;

2) art. 2b ust. 1 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) planowanie lub popełnianie w Jemenie działań naruszających mające zastosowanie prawo międzynarodowe praw człowieka lub międzynarodowe prawo humanitarne, lub działań stanowiących naruszenia praw człowieka, w tym przemocy seksualnej podczas konfliktów zbrojnych, lub kierowanie takimi działaniami w Jemenie, lub rekrutacja lub wykorzystywanie dzieci w konfliktach zbrojnych z naruszeniem prawa międzynarodowego; lub”;

(¹) Decyzja Rady 2014/932/WPZiB z dnia 18 grudnia 2014 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Jemenie (Dz.U. L 365 z 19.12.2014, s. 147).

3) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 6a

Na zasadzie odstępstwa od środków nałożonych na mocy rezolucji RB ONZ nr 2140 (2014) i rezolucji RB ONZ 2216 (2015), pod warunkiem że Komitet Sankcji stwierdzi w odniesieniu do danego przypadku, że takie wyłączenie jest niezbędne do tego, aby ułatwić prace Organizacji Narodów Zjednoczonych i innych organizacji humanitarnych w Jemenie lub w związku z jakimikolwiek innymi względami zgodnymi z celami tych rezolucji, właściwy organ państwa członkowskiego udziela niezbędnego zezwolenia.”

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 2 kwietnia 2020 r.

W imieniu Rady
A. METELKO-ZGOMBIĆ
Przewodniczący

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL